

Publicerad 2008-10-30 16:31 av nova lee

sometimes (you don't know me at all)

Trots hettan som slår emot
som om det vore rykande lågor
Omfamnas jag av den glåmiga kylblåa isigheten
Av hur du inte släpper in mig i ditt innersta
Du betonar på svart eller vitt men du missar
Mina gråtoner
Som finns där i det diffusa dammet

Måla mig
Måla mitt rödgråtna ansikte
som du tror det bildar hur
jag är varje enskild gång
(Du tror du vet, men vad vet du?)
Måla mig
Måla min vanställda bild ur ditt
komplexa egensinne

Osagda meningar blir
plötsligt livs levande i din
talförmågas existens

Mina ivriga försök att få
dig att förstå blir bemötta
med din motsträvighet
Och hur det kvittar vad jag
egentligen försöker nå dig med
Eftersom du på ett vad som inte
annat kan anses som spektakulärt
sätt få det jag säger att bli något
helt annat än meningens utgångspunkt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren nova lee med Poeter.se id #14193 innehar upphovsrätten